

Trediedel og Halvdelen af den samlede Klædeimport her til Landet. Naar man altsaa har kunnet sidde rolig, i hvert Fald i disse 3 sidste Aar, og se paa denne Imports Udvikling, saa maa det ærede Medlem Hr. Drachmann og den Industri, han pludselig er blevet en saa varmt interesseret Talsmand for, give Tid til en Undersøgelse af alle de Forhold, der her maa komme i Betragtning, hvis der skal være Tale om at yde Hjælp — ogsaa til en Undersøgelse af, hvorledes Tekstilindustrien har forvaltet de Penge, den tjente i de gode Tider. Det er ikke vor Sag at give Beskyttelse eller andre Hjælpeforanstaltninger til Folk, der har bortødslet store Udbytter. Det er dog vel berettiget at spørge, hvor de store Fortjenester gik hen i de Aar, da de store Fortjenester var der, da disse Klædefabrikker betalte 25—30—40 pCt. i Udbytte, og til at spørge, om de ogsaa har lagt noget til Side til Imødegaaelse af de daarlige Tider, thi ellers har de ikke handlet efter den Receipt, vi almindeligvis hører, at Smaaafolk skal handle efter. Ja, det ærede Medlem vilde i øvrigt have forskelligt at vide om, hvorledes jeg kunde klare Vanskelighederne med at iværksætte Importregulering overfor Manufakturvarer og deslige. Jeg tror, det er formaalstjenligt at vente med at klare disse Problemer, indtil Forslaget om en Importregulering foreligger, hvis det nogen Sinde kommer til at foreligge. Hvis det ærede Medlem har i Sinde at stille et Forslag, saa kan vi jo drøfte, paa hvilken Maade det skal klares, men det er der ikke Grund til at gøre i dette Øjeblik, naar der ikke foreligger noget Forslag.

Det ærede Medlem Hr. N. Neergaard beskæftigede sig atter med de haarde Vilkaar, og jeg maa gentage, at han kan være ganske rolig. Jeg personlig sover roligt om Natten trods de haarde Vilkaar, og det ærede Medlem behøver ikke at lade sig forstyrre i sin Søvn over den haarde Medfart, der bliver os til Del. Det ærede Medlem forsøgte at give en Forklaring om, at han vilde ogsaa en demokratisk Samfundspolitik, men paa Venstres Grundlag. Jeg ved ikke, at der er mere end eet demokratisk Begreb; jeg forstaar ikke disse Definitioner paa socialdemokratisk Demokrati og Venstre-Demokrati. Der er for mig een demokratisk Politik, fastlagt i de Programmer, som jeg i Dag har refereret til, som det radikale Venstre og som Socialdemokratiet hvert for sig har opstillet, og som indeholder en Række demokratiske Krav, som ønskes løst i det Samfund, hvori

vi i Øjeblikket lever. Og jeg har sagt, at jeg troede egentlig ogsaa, at Venstre havde saadanne Krav, og jeg har ogsaa anført, hvad der i den Henseende findes i Venstres Program. Hvis man altsaa vil en saadan Politik, maatte man særdeles vel kunne enes om den, og jeg skal gerne yde min Bistand til at gennemføre Venstres Program af 1909 ved Lejlighed, naar der maatte byde sig Muligheder derfor. Jeg er heller ikke bange for at føre demokratisk Politik paa Venstre-Grundlag, eller hvilket Grundlag der maatte være Tale om, naar det blot er demokratisk Politik, der skal føres.

Det ærede Medlem Hr. N. Neergaard fremkom endvidere med nogle Betragtninger over Valutasuren og Valutaraadet, og dette er jo fortsat i nogle Meningsudvekslinger, der har været siden. Det forekommer mig imidlertid rimeligst at vente med at drøfte disse Ting, til Sagerne kommer til at foreligge, man behøver ikke at være saa ivrig, det kommer snart alt sammen til Klarhed, baade hvad man vil gennemføre, og hvad man eventuelt ikke vil gennemføre. Jeg kan blot sige i Anledning af de Bemærkninger, der er gjort, at de Forslag, der fremkommer, naturligvis vil stemme med de Paalæg, der er givet ved Valutaraadets sidste Møde, og med de Forhandlinger, som hele Raadet har opfordret os til at tilendebringe og forelægge Resultatet af. Og, for saa vidt man da ikke vil forsøge at benægte Fakta, naar den Tid kommer, saa vil Sejren blive hel og fuld, den Sejr, som Venstre allerede vandt for en Uges Tid siden.

Saa talte det ærede Medlem igen om og søgte at forklare den Sigelse, han havde fremsat overfor Socialdemokratiet, at vi vilde nedsætte vort Lands Anseelse i Udlandet, og han søgte at forklare det med, at der jo virkelig var Folk og Blade o. s. v., som ude i Verden saa med en vis Mistænkksomhed eller lignende Mangel paa Tillid til Danmark paa Grund af det Afrustningsforslag, som nu foreligger. Det tør jeg jo ikke benægte; der er virkelig rundt om i Verden nogle Chauvinistkredse og Chauvinistblade, som udtrykker deres Bekymring over, at Danmark kunde tænke paa noget saa forfærdeligt som at gennemføre Afrustning. Men det kan ikke for mig eller for det nuværende Ministerium være afgørende, hvad saadanne Chauvinistkredse eller Chauvinistblade siger og mener. Det ærede Medlem Hr. N. Neergaard, der jo har deltaget saa meget i interparlamentarisk Arbejde, og som jo ganske utvivlsomt